

منصور ہاشمی خراسانی

درسی از آن جناب درباره‌ی اینکه زمین از مردی عالم به همه‌ی
دین که خداوند او را در آن خلیفه، امام و راهنمایی به امر خود
قرار داده باشد، خالی نمی‌ماند.

باب (۳)

احادیث صحیحی از اهل بیت که بر این دلالت دارند.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالی

حدیث ۱۴

رَوَى عَلِيُّ بْنُ بَابَوَيْهِ [ت ۳۲۹هـ] فِي «الإمامة والتبصرة»^۱، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عِيسَى بْنِ عُبَيْدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي عُمَيْرٍ، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ أَبِي الْعَلَاءِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ -يَعْنِي جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ- عَلَيْهِ السَّلَامُ، قَالَ: قُلْتُ لَهُ: تَبْقَى الْأَرْضُ يَوْمًا بِغَيْرِ إِمَامٍ؟ فَقَالَ: لَا.

ترجمه:

علی بن بابویه [د. ۳۲۹ق] در کتاب «الإمامة و التبصرة»، از محمد بن یحیی، از محمد بن عیسی بن عبید، از محمد بن ابی عمیر، از حسین بن ابی العلاء روایت کرده است که گفت: به ابو عبد الله -یعنی جعفر بن محمد صادق- علیه السلام گفتم: آیا زمین یک روز بدون امام می ماند؟ پس فرمود: نه.

[حدیث ۱۴-۱]

وَرَوَى مُحَمَّدُ بْنُ يَعْقُوبَ الْكَلِينِيُّ [ت ۳۲۹هـ] فِي «الكَافِي»^۲، قَالَ: حَدَّثَنِي أَحْمَدُ بْنُ مِهْرَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ أَبِي الْعَلَاءِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قَالَ: قُلْتُ لَهُ: تَبْقَى الْأَرْضُ بِغَيْرِ إِمَامٍ؟ قَالَ: لَا.

ترجمه:

همچنین، محمد بن یعقوب کلینی [د. ۳۲۹ق] در کتاب «الکافی» روایت کرده، گفته است: احمد بن مهران من را حدیث کرد، از محمد بن علی، از حسین بن ابی العلاء که گفت: به ابو عبد الله (جعفر بن محمد صادق) علیه السلام گفتم: آیا زمین بدون امام می ماند؟ فرمود: نه.

[حدیث ۱۴-۲]

وَرَوَى مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ بَابَوَيْهِ [ت ۳۸۱هـ] فِي «كَمَالِ الدِّينِ وَتَمَامِ النِّعَمَةِ»^۳، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الْحَمِيرِيُّ جَمِيعًا، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ نُوحٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ يَحْيَى، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ خَدَّاشٍ الْبَصْرِيِّ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: سَأَلَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: تَخْلُو الْأَرْضُ سَاعَةً لَا يَكُونُ فِيهَا إِمَامٌ؟ قَالَ: لَا تَخْلُو الْأَرْضُ مِنَ الْحَقِّ.

۱. ص ۲۷

۲. ج ۱، ص ۱۷۸

۳. ص ۲۳۳

ترجمه:

همچنین، محمد بن علی بن بابویه [د. ۳۸۱ق] در کتاب «کمال الدین و تمام النعمة» روایت کرده، گفته است: محمد بن حسن رضي الله عنه ما را حدیث کرد، گفت: سعد بن عبد الله و عبد الله بن جعفر حمیری هر دو ما را حدیث کردند، از ایوب بن نوح، از صفوان بن یحیی، از عبد الله بن خدّاش بصری که گفت: مردی از ابو عبد الله (جعفر بن محمد صادق) علیه السلام پرسید: آیا زمین ساعتی از اینکه در آن امامی باشد، خالی می‌ماند؟ فرمود: زمین از حق خالی نمی‌ماند.

[حدیث ۱۴-۳]

وَرَوَى مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ الصَّقَّارُ [ت ۲۹۰هـ] فِي «بَصَائِرِ الدَّرَجَاتِ»^۱، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عِيْسَى، عَنْ ابْنِ أَبِي عُمَيْرٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي حَمْزَةَ، عَنْ أَبِي بَصِيرٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ جَلَّ وَعَزَّ أَجَلَ وَأَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَتْرَكَ الْأَرْضَ بِغَيْرِ إِمَامٍ.

ترجمه:

همچنین، محمد بن حسن صفّار [د. ۲۹۰ق] در کتاب «بصائر الدرجات» روایت کرده، گفته است: محمد بن عیسی ما را حدیث کرد، از ابن ابی عمیر، از علی بن ابی حمزه، از ابو بصیر، از ابو عبد الله (جعفر بن محمد صادق) علیه السلام که فرمود: هرآینه خداوند عزّ وجلّ بزرگوارتر و بزرگ‌تر از آن است که زمین را بدون امام بگذارد.

[حدیث ۱۴-۴]

وَرَوَى مُحَمَّدُ بْنُ يَعْقُوبَ الْكَلِينِيُّ [ت ۳۲۹هـ] فِي «الْكَافِي»^۲، قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي حَمْزَةَ، عَنْ أَبِي بَصِيرٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ أَجَلَ وَأَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَتْرَكَ الْأَرْضَ بِغَيْرِ إِمَامٍ عَادِلٍ.

ترجمه:

همچنین، محمد بن یعقوب کلینی [د. ۳۲۹ق] در کتاب «الکافی» روایت کرده، گفته است: محمد بن یحیی من را حدیث کرد، از احمد بن محمد، از حسین بن سعید، از قاسم بن محمد، از علی بن ابی حمزه، از ابو بصیر، از ابو عبد الله (جعفر بن محمد صادق) علیه السلام که فرمود: هرآینه خداوند بزرگوارتر و بزرگ‌تر از آن است که زمین را بدون امامی عادل بگذارد.

۱. ص ۵۰۵

۲. ج ۱، ص ۱۷۸

احديث ۱۴-۱۵

وَرَوَى مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ أَبِيهِ [ت ۳۸۱هـ] فِي «كَمَالِ الدِّينِ وَتَمَامِ النِّعَمَةِ»^۱، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي وَمُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْمُتَوَكِّلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرِ الْحَمِيرِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَيْسَى، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي حَمْزَةَ، عَنْ أَبِي بَصِيرٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ أَجَلٌ وَأَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَتْرُكَ الْأَرْضَ بِغَيْرِ إِمَامٍ عَدْلٍ.

ترجمه:

همچنین، محمد بن علی بن بابویه [د. ۳۸۱ق] در کتاب «کمال الدین و تمام النعمة» روایت کرده، گفته است: پدرم و محمد بن موسی بن متوکل رضی الله عنهما ما را حدیث کردند، گفتند: عبد الله بن جعفر حمیری ما را حدیث کرد، از محمد بن عیسی، از حسن بن محبوب، از علی بن ابی حمزة، از ابو بصیر، از ابو عبد الله (جعفر بن محمد صادق) علیه السلام که فرمود: هرآینه خداوند بزرگوارتر و بزرگتر از آن است که زمین را بدون امامی عدل بگذارد.

